

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 8. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1812_189-txt-shoot-idm1183.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Strax efter Adspredelsen oprettede Kamiten, Nimrod, og Semiten, Assur, tvende Riger, som dog kun bestode af nogle faa Byer og deres Omegn. Nimrods Rige laa mellem Tigris og Eufrat og fik Navn efter Babel, den Stad, 9hvis Fuldførelse Tungemaalenes Forvirring hindrede. Det assyriske Rige laa derimod østen for Tigris og fik under Tidens Løb det saa navnkundige Ninive til Hovedstad. Det assyriske Rige skal i den ældste Tid have udstrakt sig vidt i Asien, og først efter lang Tids Forløb være blevet omstyrtet*omt. 900 f. K.; men hverken denne Vælde, eller den hvortil vi vide, det siden for en kort Tid steg under Salmanassar, som underkastede sig endeel af Fønisien og Palæstina*omt. 700 f. K., har været forbundet med nogen synderlig Udvikling af Siæleevnerne eller Fremgang i nyttige Haandteringer. Anderledes var det med Babylons Rige, som arvede Assyriens Magt, thi vel er og saa dets gamle Historie mørk, men vor Kundskab om det, paa den Tid*omt. 600 f. K., da det under Nebukadnesar kom til at indbefatte alt Landet mellem Tigris og Middelhavet, lærer os, at baade vare Agerdyrkning og Haandværker i driftig Gang og adskillige Kundskaber ikke fremmede for dem. Som de andre afgudiske Folk dyrkede Babylonerne Himlens Hær, og da de havde den Tro, at Menneskenes Skæbne afbildedes paa Stiernehimlen, opvakte de til med Flid at agte paa Himmelens Løb og hos dem menes Astronomien at have sit Hiem. Imidlertid dyrkedes den saare tidlig og med samme Iver, skøndt ikke i samme Øiemed hos Fønisiernerne, et lidet men mærkeligt Folk paa Middelhavets Kyst. Navnkundigst er dette Folk blevet ved sin udbredte Handel. Glas smeltede de af et Slags Sand, som fandtes i Landet, og i et Skaldyrs Vædske, som hyppig lod sig tilsyne ved deres Kyster farvede de et Tøi, som under Navn af Purpur blev Hædersdragt for Konger og Fyrster trindt udi Landene; Arabiens kostelige Røgelsers, som skulde dufte i Kongehuse og Gudshuse, ginge og for det meste igiennem deres Hænder, og saavel disse Ting, som andre Vare, vandrede fra dem dels paa Kameler rundt i Asien, dels paa Skibene langs ad Middelhavets Kyster. Dog de dristige Sømænd som stævnedes ud fra Havnene Tyrus og Sidon, standsedes ei af Herkules Støtter, men giennemseilede det atlantiske Hav og vovede sig ind i Østersøens Bugt. Paa disse Kyster tilbyttede de sig det dyrebare Rav, fra Bretland hentede de Tin, og Sølv udgrove de i Mængde af Spaniens Bjerge. Et saadant Folk, som uden Kompas omflakkede paa Havet maatte nøie mærke paa Stiernernes Plads og Gang, for af dem at veiledes om Natten; og uden Bogstavskrift og Regnekunst kunde en saa udbredt Handel ikke drives. Nogen Kundskab om de menneskelige Sysler maatte de bringe til de fremmede Lande, og megen maatte de samle. Pragt og Overdaad maatte ogsaa, som Rigdommens naturlige Børn, trives hos dem og igen avle adskillige Konster; men ædle Følelser og ophøiede Forestillinger om Guddommen ville vi forgæves søge hos disse jordisksindede Købmænd. Kundskaben om den sande Gud synes hos dem ganske forsvundet; ingen Digter lod sin Stemme høre og Ingen opoffrede den Tid paa Videnskaberne, som maatte synes langt bedre anvendt til at erhverve Rigdom og tilfredstille sine Lyster. Et 11saadant Folk maatte snart vorde udmarvet og blødagtigt. Tyrus, som var yngre end Sidon var den eneste Fønisiske Stad som modstod Salmanassar, men indtoges af Nebukadnezar.